

Tři procenta. **Je to málo nebo hodně?** Kdyby se k volbám dostavila jenom 3 % voličů, bylo by to žalostně málo. Kdyby se vám však podařilo sehnat běžný účet s 3 % úrokem, měli byste velké štěstí.

Tři procenta. Českobratrský evangelický sbor zde v Javorníku slaví šedesát roků od svého založení. V rámci takřka dvoutisícileté historie křesťanské církve představuje šedesát let právě ona tři procenta. Tři setiny. **Je to málo nebo hodně?** Jak už jsem naznačil, záleží jen a jen na úhlu pohledu, jakou hodnotu tomuhle zlomku přiřadíme.

Tři procenta se mohou zdát nepatrná. Vždyť celek je tak obrovský a drobné částky se v něm ztrácejí. Obyvatelům javornického výběžku asi nemusím příliš povídat o pocitu ztracenosti. Ještě donedávna byly zdejší hranice uzavřené. Bylo sem daleko odevšad. Cesta vedla oklikou kolem hor. A přeci sem cesta vedla. V poválečném období sem přesídlily rodiny z Valašska i ze Slovenska, tedy z oblastí, kde byla evangelická církev tradičně silná. Právě tito bratři a sestry vytvořili základ českobratrského sboru. Prostě dělali to, nač byli ze svých dřívějších domovů zvyklí. O nedělích a o svátcích se scházeli, aby nad Biblí společně rozvažovali o Pánu Bohu a chválili jej za to, jaký vliv má ve světě. Kromě Javorníka se bohoslužby konaly ještě ve Skorošicích, v Bílém Potoce i jinde. Jenže co fungovalo po řadu let ve valašských a slovenských dědinách, nešlo tak snadno vyjmout a přesadit do nového prostředí. Vytvořit živé a kvetoucí společenství z lidí různých kořenů je mnohem náročnější nežli zahradničení.

Napsal uživatel Jiří Tengler
Úterý, 14 Zář 2010 10:07 -

Tři procenta. Kolik asi dnes zbývá z oněch původních přesídlenců? A v kolika rodinách se podařilo předat křesťanskou víru dětem a vnoučatům? Z někdejších stovek členů zůstal jenom hlouček vytrvalých. **Je to málo nebo hodně?** Lze si lámat hlavu počty, lze být znepokojen statistikami, lze vznášet otázky nad budoucností. Snad něco podobného dělali Ježíšovi učedníci. Vy víte, že si Kristus vybral dvanáct pomocníků a ustanovil je apoštoly. Učinil z nich své vyslance, aby procházeli krajinou a po vesnicích a městečkách s lidmi hovořili o Bohu a o jeho vládě. Měli rozhlašovat Boží království. S jakou reakcí se asi setkávali? Nebyli přijímáni zdaleka jenom vstřícně. Jistě narazili na odmítnutí a nezájem. Vždyť samotný Kristus jim dal instrukce jak v takovém případě postupovat. Tedy – kolik lidí se jim podařilo získat pro ježíšovský pohled na Boha, na lidi, na svět? Hodně nebo málo?

Pověděl jim i toto podobenství: „Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měřic mouky, až se všecko prokvasí.“ (33) Jsme u jádra věci. Ježíš uvádí posluchačům příklad, který všichni znají ze svých domácností. V prostých podmínkách se v každém domě pekl vlastní chleba. Všichni vědí, jak to chodí. V poměru k mouce je kvásku málo. Když se však patřičně promísí s moukou, má značný účinek. Začne pracovat. Tímto jednoduchým potravinářským příměrem Kristus vráží do našich běžných představ a očekávání. My máme rádi superlativy – když je něco „nej-“. Nejlepší, nejsilnější, nejvýhodnější, nejúspěšnější. Mistři, šampióni, hvězdy plní noviny a televizi. Výjimeční lidé a výjimečné události nás zajímají ve všech podobách. Čím víc, tím líp. A stejně se někdy vztahujeme k Pánu Bohu. Čekáme, že bude „nej-“: nejskvělejší, nejmocnější, nejneodolatelnější. A Ježíš říká, že Bůh prostě takový není. **Pověděl**

jim i toto podobenství: „Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měřic mouky, až se všecko prokvasí.“

Není třeba vždycky hledat světoborné a omračující úkazy. Pán Bůh si ve světě vystačí se skromným zastoupením. Začíná pěkně zlehounka, aby nezaplašil rodiče se nové věci. Když se v Bibli hovoří o Bohu, nemyslí se na nějakou všemocnou, vše válčující sílu. Boží království je věc nepatrná, ale současně pronikavá. Nestrhává masy, nýbrž si postupně získává srdce jednotlivců. Pravda není výsadou davů, nýbrž bohatstvím pokorných a obětavých. A hlavně se rodí z malých počátků.

Tři procenta. Šedesát roků v průběhu dvou tisíců let a v nich jedna malá skupinka křesťanů uprostřed miliardového lidstva. To je javornický sbor. A zase se můžeme ptát, co zmůže jedno společenství v toku dějin. **Hodně nebo málo?** Odpověď nám dává

Ježíšovo podobenství.

„Kr

álovství nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měřic mouky, až se všecko prokvasí.“

V souvislosti s Pánem Bohem je poněkud ošidné tázat se na množství. Někdy vnější poměry

Napsal uživatel Jiří Tengler
Úterý, 14 Zář 2010 10:07 -

matou. Neboť i trocha kvásku stačí, aby dodala šmrnc plné kádi mouky. A to je věc, která podle mne má dnes zaznít. I vy, evangelíci v Javorníku a okolí, jste až dosud pomáhali prokvasit tento svět. Pomáhali jste vnést do lidské společnosti radost z Boha. Vy a vaši předchůdci jste nositeli nakažlivě radostného poselství Ježíšova evangelia. Je dobře, že jste zde po šest desetiletí neděli co neděli vytvářeli příležitost mluvit o věcech v lidském životě, o kterých se jinak moc nemluví. Příležitost mluvit o odpuštění, o pokoji uprostřed hádek, o důvěře uprostřed človehčí nespolehlivosti. Příležitost mluvit o lásce, která nepodlehne strachu. Vždyť kdo přišel na shromáždění do tohoto domu, nepřišel proto, aby byl otrávený, nýbrž aby zde z Písma svatého a ze společenství čerpal naději. Nepřicházel proto, aby brblal a nadával, nýbrž aby prosil a chválil Boha, Stvořitele života. Bohu díky za všechny chvíle, kdy se to dařilo!

Tři procenta. Snadno je lze přehlédnout. Avšak ta tři procenta v sobě mají cosi z onoho kvasu v podobenství. Skutečný význam, skutečný účinek nemusí být na první pohled patrný. Vlastně ani nelze dost dobře pozorovat, jak kvásek pracuje. Rád vzpomínám, jak moje babička nebo maminka zadělávaly na buchty. (Ech, kdopak se dnes ještě namáhá s kynutým těstem?) Když bylo vše řádně prohnětené, postavila se mísa do tepla a přikryla se utěrkou. Bez povšimnutí těsto v klidu kynulo. Nebylo vidět, jak kvasnice působily. **„Království**

nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měřic mouky, až se všecko prokvasí.“

Co se ve zdejší evangelické sboru za uplynulých šedesát let událo? Ať se budeme snažit sebevíc, stejně nepostihneme všechno. Něco jen tušíme, něco zůstává skryto úplně. Jen namátkou uvedu pár položek, které přesahují běžný sborový provoz a které se mi zdají být důležité. 1) Zdejší sbor navštívilo mnoho hostů z domova i z ciziny, dříve oddělené železnou oponou. Dělo se tak díky rodině Adolfa Petra, dlouholetého javornického faráře. 2) Pro jeho činnost zde i na Travné představoval sbor nezbytné zázemí církevní instituce. V dobách nesvobody mohl jedině sbor zaštitit lecjaký počin na hraně socialistické únosnosti. 3) A dále – z domu setkávání na Travné sem zejména o svátcích a o prázdninách zavítaly desítky mladých lidí. Někteří se ve zdejší modlitebně poprvé účastnili evangelických bohoslužeb, prvně kupříkladu zpívali písničky z našeho zpěvníku a někdy se i prvně v nitru obraceli na Boha. 4) A ještě jedna věc – v dobách svobody opět na sborovém půdorysu přišel poněkud krkolomný pokus o rozjezd střediska Diakonie. Projekt se výrazně proměňoval a štěpil, nicméně určitou sociální díru zakryl.

Je to hodně nebo málo?

Uskutečnilo by se to bez javornického sboru?

Sestry a bratři, šedesát let se zde něco dělo a my nejsme schopni rozeznat všechny důsledky. Co si kdo odsud odnesl? Čím byl jeho život ovlivněn a prokvašen? **„Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měřic mouky, až se všecko prokvasí.“** Pekaři a kuchařky nám potvrdí, že s kváskem a droždím se musí zacházet jemně a opatrně.

Napsal uživatel Jiří Tengler
Úterý, 14 Zář 2010 10:07 -

Nepůsobí automaticky. Snadno je lze spálit, utlumit, zmařit a kýžený výsledek se pak prostě nedostaví. Jako v každém společenství i zde v Javorníku byla vedle slov prospěšných vyslovena také

slova zbytečná, slova bez účinku. Některá jiná slova zase bolela nebo jinak škodila. Tak tomu bývá, že lidské spory a roztržky kazí a maří dobré Boží záměry. Naše siláctví dovede přidusit jemný kvas Božího království. Radostné však je, že u toho nezůstane. Boží království kvasí svou dobrotou mezi námi. Neboť i z malých počátků se rodí velká naděje.

Amen.

2 Královská 2,19-22 □ □ □ □ 118; 178; 406; 420; 685 □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ Žalm 84 □ □ Matouš 5,13-16

Kázání při oslavách 60. let sboru v Javorníku, v sobotu 24. července 2010.